

Miris knjige

Jeste li ikad, barem jednom, pomirisali neku knjigu? Ako vam je možda pri ruci neka knjiga, slobodno to sad učinite!

„Kroz zavjese i poluspuštene rebrenice probijale su se već ukošene rujanske zrake sunca omekšavajući obrise Danine sobe toplim zlatastim tonovima.“ Ova ljupka rečenica uvest će vas u raskošnu i riječima bogatu knjigu punu mirisa nježnog papira. Knjigu u kojoj rečenice lepršaju pod bajnom harmonijom svih 15 poglavlja. Takve rečenice naći ćete u ovoj knjizi na svakom pogledu. No, njih možete naći i u životu - ako vam srce i mašta dopusti da ih sami stvarate! A ova knjiga može vam u tome pomoći!

Koliko vam se puta zna dogoditi da se osjećate neshvaćeno? Neprimjetno? Kao da se u tom trenutku, da ste negdje sasvim drugdje, baš ništa ne bi promijenilo? Ako vam se to zna dogoditi, vjerujte mi da niste jedini. I ja se ponekad tako osjećam. Odabrala sam ovu knjigu jer sam se pomoću glavne junakinje, drage djevojčice Dane, uspjela osjećati upravo suprotno. Osjećala sam se shvaćeno.

Obožavam maštati, čitati, pisati, diviti se ljepoti prirode... poput kiše koja se poput malenih zrna spušta niz tokove zraka. Kao što i spisateljica voli spominjati kišu i meni je kiša i motivacija i inspiracija, jer oduvijek u sebi sam vidjela istinskog ljubitelja te magične pojave.

Često sam i tužna bez ikakvog razloga. Kao da mi se srce odjedanput isprazni. Nema mojoj sreći ni traga. Pobjegla je, napustila me. A opet se ponekad bez razloga osjećam i sretno. Ugodno, zadovoljno i smireno, poput Dane. Ili kakvog laganog proljetnog vjetrića koji svrati do krhkih grana kako bi potaknuo listove da se sa cvjetovima promeškolje i nakon duge zime svi zajedno probude. Valjda me Dana zarazila tim osjećajima koji se pojavljuju bez najave, bez razloga. A opet možda postoji neki razlog. No njega je, poput mene, teško razumjeti. No dok sam čitala ovu knjigu razumjela sam svaku rečenicu. Ili su to možda rečenice razumjele mene. Kao da mi je netko htio anonimno dojaviti: „Hej, tu sam i ja. A tko sam ja? Ja sam netko poput tebe! Ja te razumijem“. Zato mi se lik Dane koju je tako lijepo dočarala spisateljica Jadranka Klepac posebno svidio.

Danu sam osobito razumjela i u nekim trenucima povezanim sa školom. Bila sam podjednako razočarana kad je Dana, čak i unatoč svojim vještinama i sposobnostima pisanja dobila, zamislite, trojku iz hrvatskog jezika, iz sastavka o jeseni! Očito profesorica nije razumjela Danu i njene osjećaje. Dana ima drugačiji pogled na svijet. Ona želi nešto više, razmišlja na višem *levelu*. Ja s njom suosjećam, razumijem ju i smatram da svakako zaslužuje bolju ocjenu, ili barem da profesorica razumije što je ona svojim *sastavkom* htjela reći...

Dana ima isto tako neshvaćenog prijatelja, kojeg su zbog imena Baltazar prozvali čarobnjakom. On nije bio čarobnjak na kakve smo navikli u bajkama, ali bio je čarobnjak za dušu, za riječi, za razumijevanje prema Dani. On uz pomoć svojih čari pruža Dani podršku, razumije ju i pomaže joj i to na najčarobnijem mjestu – u knjižnici.

Ovo je jedna od knjiga u kojoj se piše o knjigama, a upravo takve ja najviše volim. Dana je talentirana za pisanje i samo maštom i riječima uspijeva stvoriti Anu i čitav jedan novi svijet u romanu koji piše. Ana je glavna junakinja, a i ona ima svog knjižničara, Merlina. Oni imaju moć prepoznati knjigu po njenom mirisu!

Dok sam čitala ovu knjigu, najljepši od svega mi je bio osjećaj povezanosti s Danom i njenim svijetom gdje prevladavaju mašta, kreativnost, knjige i stvaranje riječima. Vjerujem da su naši svjetovi paralelni i tko zna, možda u nekom drugom životu jednog dana zaista upoznam Danu.

Ema Ivana Santini, 6. razred

Mentorica: Iva Šišak, stručna suradnica mentorica

Osnovna škola Mladost, Zagreb

